

Tuần Báo Vô Vi

25 tháng 3 năm 2012

Số 74

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Những chuyện vui của thế gian, có trường cửu không ?
- 2) Những người giàu có ham vui tại sao ?
- 3) Những người còn tự ái thì phải làm sao ?
- 4) Hiện tại có rất nhiều người muốn tương hội với Bé, Bé nghĩ sao về việc này ?
- 5) Ngày nay là ngày nghỉ của Bé, nhưng Bé cũng phải đi làm việc ở Hòa Lan là sao? Bé có mệt không ?
- 6) Hôm nay Bé đi xứ nóng Phi Châu, Bé liệu có chịu nổi không ?
- 7) Bé đã bình an di động 15 tiếng đồng hồ không ngủ, Bé có mệt không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 16 tháng 8 năm 1993 1) Hỏi : Những chuyện vui của thế gian, có trường cửu không ? Đáp : Thưa, vạn sự trên đời là không, chỉ tạm một thời gian rồi cũng sẽ thay đổi, khi nhơn sanh cảm thức vụ lợi, không có thức hòa đồng, không khác gì mặt trời không sáng, thì mọi việc sẽ đều bị hư hoại. Kệ: Thế gian chẳng có ai tài thật Bày biểu đủ ngành cũng phải tiêu Hồn xác không minh đều khó tiến Cuộc vui tạm bợ chẳng lâu nhiều.	Ngày 17 tháng 8 năm 1993 2) Hỏi : Những người giàu có ham vui tại sao ? Đáp : Thưa, những người giàu có ham vui vì họ phương tiện đầy đủ hơn người thiếu thốn, ham vui quên cứu mình, không có giờ ăn giấc ngủ và trật tự nhu cầu của thể xác, tự sát nhưng tưởng lầm là hưởng thụ, kết quả không gặt hái được bao nhiêu, tự phá hoại nhiều hơn là xây dựng như là: Cờ bạc và nhậu nhẹt thâu đêm, quên nghỉ ngơi cơ thể mệt nhọc, thần kinh bất ổn, sau những giờ vật lộn của cuộc vui, quên tâm linh, trí không minh mẫn, tiền tài danh vọng sụp đổ mà không hay, tạo được một tập quán tự hại trong suốt kiếp, lúc chết nhắm mắt thiếu minh mẫn, phần hồn không tỉnh táo, sống sướng chết khổ là vậy. Ngược lại, người tu thiền biết tự lo nhiều hơn, lúc chết phần hồn được thanh nhẹ và an vui hơn, nhờ tu hành tinh tấn và sáng suốt. Kệ: Nhờ tu sáng suốt lại an vui Sáng suốt minh tâm lại tăng mùi Đạo vị tràn đầy thêm sáng suốt Vô sanh thanh nhẹ lại mừng vui.
Ngày 18 tháng 8 năm 1993 3) Hỏi : Những người còn tự ái thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, những người tự ái thì giác quan của họ không được phát triển. Ngược lại, người tu thiền chịu nhịn nhục thì giác quan của họ sẽ được phát triển và tự thức nhiều hơn, tự cảm thấy vui trong lãnh vực thanh tịnh của chính họ, biết thương người và giúp người, biết được sự giá trị của cuộc dẫn thân trong mọi lãnh vực, lúc nào cũng an vui và bằng lòng. Kệ: Tự ái tự cao tự tạo khổ Khó tu khó tiến khó Nam mô Không hòa không hợp nơi thanh tịnh Bần tiện đê hèn cứ mãi vô.	Ngày 19 tháng 8 năm 1993 4) Hỏi : Hiện tại có rất nhiều người muốn tương hội với Bé, Bé nghĩ sao về việc này ? Đáp : Thưa, hạnh đức tu học của Bé càng ngày càng lan rộng ở cõi nào thì cõi đó thích tương ngộ với Bé, đều tùy duyên Bé cũng gặp hết, độ tha tu học là nhiệm vụ của Bé, Bé không thể từ chối được. Kệ: Thương yêu xây dựng là đồ rước Tiến hóa tâm linh lại mở đường Hạnh đức tu hành nhơn tự tiến Khai thông trí tuệ tự mình xuyên.
Ngày 20 tháng 8 năm 1993 5) Hỏi : Ngày nay là ngày nghỉ của Bé, nhưng Bé cũng phải đi làm việc ở Hòa Lan là sao? Bé có mệt không ? Đáp : Thưa, Bé làm việc bất chấp giờ giấc nghỉ ngơi, nhưng Bé vẫn bằng lòng vì Bé độ được người tu. Kệ: Thế gian lắm kẻ đui mù động Có trí không khai cứ khổ hoài Mê tín dị đoan không tiến bước Thực hành chơn pháp tự mình thông.	Ngày 21 tháng 8 năm 1993 6) Hỏi : Hôm nay Bé đi xứ nóng Phi Châu, Bé liệu có chịu nổi không ? Đáp : Thưa, lúc nào Bé cũng chấp nhận tùy theo hoàn cảnh mà sống, Thượng Đế chuyển Bé đến đâu Bé cũng sẵn sàng học hỏi cả. Kệ: Tình thương sống động vui hòa chuyển Thức giác bình tâm tự tiến xuyên Hạnh đức do người tự nhịn nhục Cảm thông thiên địa sống triền miên.

Ngày 22 tháng 8 năm 1993

7) Hỏi : Bé đã bình an di động 15 tiếng đồng hồ không ngủ, Bé có mệt không ?

Đáp : Thừa, không được cũng phải được, đã đến nơi rồi cũng phải chờ cho mọi việc hoàn tất. Trên đời này như cả một giấc mơ, chuyện không ngờ nhưng loài người đã thực hiện được một căn nhà đồ sộ giúp cho mọi người có cơ hội chiêm ngưỡng công lao của người đi trước, đầu óc đời nay rất vĩ đại.

Kệ:

Tình thương lại mở thành đài độ
Người kế an vui tự bước vô
Trăm họ khác nhau đồng cộng hưởng
Rừng hoang sống động cảnh hoan hô.

Luận Đạo I (tiếp theo)

...

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Rồi thì. Bởi vì tôi không có nói giảng. Cho nên cộng sản nó không có bắt tôi được, tôi nói thuật châm cứu thôi. Mà cái châm cứu của tôi nguyên lý nói nói thét, ông Cha nói kinh nói vậy, kinh nói vậy, kinh nói vậy. (Thầy cười). Cái nguyên lý của Chúa mà, không có chạy chối cái chân lý nó không thay đổi được, thấy không? Tôi nói nói nói ông mời tôi. Nói bây giờ thôi mời ông Tám nửa ngày thôi, xin nửa ngày để giảng cho chúng tôi nghe. Không được, bởi vì tôi biết rồi bởi vì các cha đương bị “marquer¹” mà tôi nhảy xuống thì sau này nó không cho tôi châm cứu nữa. Đồng bào đây phải đau khổ thành ra tôi từ chối. Ông năn nỉ tôi mấy lần. Bởi vì ông nói nghĩa là ông Tám giảng về châm cứu nhưng mà không phải châm cứu, ông biết. Bởi vì tôi phải lấy cái ẩn ý đó công an nó không làm khó tôi, ông nghe ông hiểu, nghe hiểu. Cho nên ông muốn học, mấy ông muốn học, tôi làm sao được. Bởi vì ông đi một bước có công an theo, tôi biết. Tụi nó trà trộn nó theo mà nếu mình nhảy vô đó thôi, qua bữa sau không cho, thành ra mới khó. Cho nên cũng sai mấy người ở ngoài đời đi xuống nó thương lượng với tôi. Tôi nói không thể được, tôi không có chấp nhận trong giờ phút này, không thể được. Cho nên mấy ông xuống làm bộ châm cứu trong thời gian châm cứu tôi có nói nhiều cái lý cho ông nghe nhưng mà không thực hành làm sao ông có. Ông không thực hành ông không có diễn. Rồi ông nghe, nghe hay, rồi về ông quên, không làm được. Rồi sau này nó có diễn, khác. Cho nên ở dòng tu kín đó, cái dòng tu kín đó có ông đó thì tôi thấy được. Phước Sơn đó, trẻ lại, con người ông trẻ hẳn lại.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Cuốn băng để thiên nghe bởi vì nói nói không hết. Mà Cha tu một thời gian, Cha mới thấy cặp mắt của cha thay đổi. Rồi thích rọi kiếng, thấy từ bi là gì? Thấy cặp mắt mình thay đổi. Cái sáng nó sáng khác hơn người bình thường, sáng khác, chứ không phải cái sáng như bây giờ cần phải sáu tháng sau mới thay đổi. Cứ mỗi sáu tháng, mỗi sáu

tháng thấy, sáng dữ lắm, sáng một cách dễ thương, dịu hòa và tâm tư nó phải thay đổi theo cái chiều sáng kêu bằng hào quang sáng suốt vô cùng nên làm việc gì nó cũng xong.

Thầy: Minh thấy năm năm về trước với năm năm về sau giữa tôi và y thấy khác. Cái “preuve²” của tôi y thấy khác, vậy nó mới theo, phải thấy khác, thanh nhẹ hơn nữa, càng ngày càng tiến tới, rồi mới gần ở bên trên thấy rõ người nghe và thấy nhận định rõ là tôi đã được gần ở bên trên nhiều hơn y, bạn thấy không? (Thầy cười). Chứng minh nó rõ vậy. Cho nên “point par point³” nó cứ vậy, phải nghiên cứu, không có tin suông, phải nghiên cứu thật sự nó tiến bộ. Cũng như ông cụ Mẫn hồi ở Việt Nam gặp tôi sao, bây giờ ông thấy khác rồi. Nhưng mà sự thắc mắc của ông này kia kia nọ, ông tưởng rồi hầu như tôi không thể giải quyết nổi nhưng mà vẫn giải quyết hết, vẫn giải quyết hết những cái của ông hỏi rất thắc mắc, ông là văn sĩ, ... thiếu dũng, thiếu anh hùng tánh phải học.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Nó làm việc rồi, đầu thai làm người đầu được nữa. Nó phải đi làm việc.

Bạn đạo: Tức là ở một cấp cao hơn.

Thầy: Nó ở trong hùng dũng rồi ta không có sợ gì hết. Cho nên người ở thế gian hay sợ. Tham sanh quý tử là tham sống sợ chết. Một triệu người cũng tham sống sợ chết, chưa học dũng. Bởi gì nó thiếu xót, nó chưa hiểu nó. Cho nên, tu để nó hiểu nó, hiểu cái phần hồn của nó, hiểu nó rằng tôi ở trên Trời xuống đây học để đi trở về thì nó hết sợ. Còn nó không hiểu rằng nó từ trên Trời xuống học để trở về thì nó phải sợ chứ. Bởi vì anh thấy cái này quý quá mà cái này hư đâu có được, đâu có chịu, thấy không? Vì bảo vệ cái này mà nó thành ra trở nên yếu hèn. Mà nó hiểu được cái sự đời đời nó đâu có bị yếu hèn. Nó biết phần hồn là bất diệt nó đâu có yếu hèn, thấy không? Khi mà hiểu rồi thôi. Đó, bây giờ anh thấy sanh lão bệnh tử rõ ràng bây giờ hồi xưa anh nghe người ta nói anh đâu có tin cái gì

² Preuve : Bằng chứng.

³ Point par point: Từng điểm một.

¹ Marquer: Đánh dấu, ý nói bị đề ý.

sanh, cái gì lão, bệnh, tử đâu có tin nhưng bây giờ anh thấy lần lượt anh già rồi đó. (Thầy cười). Anh cần gì cái già lại coi thử được không? Không được à. Đó, anh tránh cái bệnh, coi thử nó phải bệnh. Nó có bài học mà khi cái phần hồn hiểu được rồi phần hồn vững lắm bởi đó định luật cho tôi học. Qua cái đó rồi tôi mới dừng. Dừng là tôi hiểu rõ tôi đi tới, tôi không có sợ trở ngại nữa.

Bạn đạo: Hiểu tức là không sợ.

Thầy: Không sợ. Dừng là dừng tiến tôi biết rồi là tôi đi tới, tôi không có thụt lùi nữa. Còn hồi trước là tôi thấy không biết, phải không? Tôi tới đây rồi không biết con ma, con quỷ nó bắt tôi sao. Sợ! Bây giờ hết sợ nữa rồi. Khi mình hiểu được phần hồn rồi, vô tận là không sợ, qua cõi này được rồi tôi qua cõi kia. Tôi đã từ cây cỏ, súc vật tôi trở thành con người rồi. Bây giờ từ con người rồi đi tới thành tiên thánh có gì đâu khó khăn. Chỉ tôi học dừng là tôi đi tới, tôi không chịu học dừng tôi ở lại đó thôi, thấy không? Tất cả ở xung quanh tôi là bài học. Gia đình tôi là sách vở không. Con, vợ đều là cuốn sách, mỗi người một cuốn sách, cả tử. Thấy rõ hành động của mọi người, rồi tôi lược lật cái nào mà hữu ích thì tôi dùng, không hữu ích thì tôi thôi. Dư thừa thì tôi cho người khác, đó là học vậy. Cả ngày tới tới vợ con này kia kia họ cũng dạy mình học đó thôi.

Bạn đạo: Cũng là một thể nhân để mình học hỏi những cái xấu cũng như..

Thầy: Mình học của nó nó học của mình. Bởi vì tác giả anh thấy tác giả viết cuốn sách nó lấy gì nó viết. “On aime avec le coeur⁴” thì nó lấy cái tim nó nói chứ gì nữa. Thì vợ mình cũng có cái đó, mình cũng có cái đó nhưng mà có cái kêu bằng nhẹ với nặng đó thôi, học phần nhẹ với phần nặng đó thôi. Thì tất cả đều là bài học khi mà chúng ta ý thức đều là bài học thì cả ngày không rảnh đâu. Nên học nhiều hơn, đừng cho ta là giỏi hơn vợ con. Không! Mà vợ con không nên cho nó là giỏi hơn mình, đồng học để trao đổi tiến hóa. Cái đó hay hơn và mau tiến hơn, không có bị bỏ ngõ nữa. Trau dồi sửa đổi để tiến hóa, chuyện trau dồi sửa đổi thì không có bị lạc hậu mà không chịu trau dồi sửa đổi thì bị lạc hậu.

Bạn đạo: Thầy nói thế tức là vợ con cũng là một thể nhân mà trong thể nhân đó cũng có cái xấu và có cái tốt.

Thầy: Có hết.

Bạn đạo: Mình cũng thế.

Thầy: Có trước có thanh, mình cũng vậy.

Bạn đạo: Gia đình cũng thế, cũng có cái xấu cái tốt. Bây giờ mình phải biết làm thế nào nhận định cái nào là xấu, cái nào là tốt để mà học hỏi.

Thầy: Nhưng mà cái giá trị của cái tốt là cái gì và giá trị của cái xấu là cái gì?

Bạn đạo: Cái khó làm thế nào phân biệt được cái nào là cái tốt, cái nào là cái xấu.

Thầy: Đó! Cho nên hiểu được cái giá trị của cái xấu nó cũng tương đồng với giá trị của cái tốt, mới là hiểu chơn lý. Nếu không có cái xấu làm sao anh bỏ cái xấu mà anh đi tới cái tốt, thấy không? Nếu không có cái tốt mà từ cái xấu anh đi tìm cái tốt làm cái gì? Hai cái nó cũng có tương đồng giá trị, thấy không? Nhưng mà tại vì mình lầm, tôi chỉ theo cái tốt, tôi bỏ cái xấu, không có cái xấu làm gì có cái tốt. Bây giờ mình thấy rõ mình cư trần nhiễm trần. Anh nói bụi dơ sao? Cát dơ sao? Anh tính bỏ nó, bỏ nó đâu có được. Anh đã từ trong dơ ra mà. Hiện tại cũng đang dơ nữa. Anh không hiểu chiều sâu của cái dơ đó là giá trị của Thượng Đế thì còn bị lầm lạc nữa rồi, anh thấy không? À! Cho nên không chê, khi mà hiểu rồi không chê. Nó là tương đồng giá trị. Sự thanh cao với sự ô trược nó tương đồng.

Bạn đạo: Tức là chân của cái xấu.

Thầy: Nó có cái tốt.

Bạn đạo: Nó có cái khía cạnh tốt của nó.

Thầy: Nó có cái tốt chứ, sự thật nó có cái tốt ở trong đó và trong cái tốt nó lại có cái xấu. Tại không chịu thấy đó thôi. Khi mà mình nói tôi là tốt là anh nói trong đó anh có xấu rồi. Bởi vì tốt không bao giờ có tuyệt đối, tương đối vậy thôi chứ anh không có tuyệt đối được, phải không?

Bạn đạo: Tạo hóa không có gì mà tuyệt đối hết.

Thầy: Ồ. Nhưng mà anh cho anh là tuyệt đối anh là xấu rồi. Tức! Trong tốt nó có cái xấu chứ và trong xấu nó có cái tốt. Như bây giờ chúng ta đang ở cái nhà kang trang như thế này là ngon lắm rồi, tốt nhất rồi. Chưa có tốt, đang chôn tâm hồn rồi. Tâm hồn đang bị chôn vùi nè, thấy không? Nếu không bị chôn vùi tại sao mình không thấy nó. Mình che lấp bởi hồng trần bởi sự ô trược. Cái tốt đang che lấp các bạn. Ngoài này cái xấu nhưng mà trong đó cái tốt đang bị che bởi cái xấu thành ra dòm cái xấu, dòm thẳng cái xấu sâu một chút trong cái xấu nó có cái tốt. À! Cái miếng sắt mà sét, liệng ở dưới đất anh thấy dơ chứ nhưng mà trong đó nó không có dơ, nếu mà anh chịu khó anh chùi nó, nó sẽ sạch, thấy chưa? Nó có sự kiêu hãnh ở bên trong mà mình không thấy thôi. Nếu mà mình lấy giấy nhám chà thét nó cũng sáng hà, rồi cũng hữu dụng, mà trong

⁴ On aime avec le coeur : Chúng ta yêu bằng trái tim.

lúc mình cho nó là vô dụng, anh thấy không? Cho nên bài học nó còn học hoài, phải học. Không bỏ được. Không chê được.

Bạn đạo: Thầy nói như thế tức là ở đời cái gì nó cũng là tốt cả.

Thầy: Cái gì cũng là tốt hết. Chính mình nó không có tốt thôi.

Bạn đạo: Bụi trần nó che lấp ở bên ngoài, mình không nhìn thấy cái phía trong nó là gì?

Thầy: Chính mình là xấu thôi. Tại vì mình thiếu sáng suốt, mình chê nó, chứ nếu mình đủ sáng suốt thì mình không dám chê nó. Nó cũng kiêu hãnh chứ, không có nó làm sao có bông hoa đua nở, thấy không? (Thầy cười). Cái sự tương đồng nó có hết à.

Bạn đạo: Thầy giảng như vậy có phải là “philosophie”⁵ không?

Thầy: Philosophie. Mọi người đều có hết.

Bạn đạo: Thầy giảng như thế là philosophie.

Thầy: Philosophie. Nhưng mà cái philosophie này nó “naturel”⁶ không có học sách của ai. Anh thiên thết rồi tự nhiên anh giảng rất rõ.

Bạn đạo: Philosophie nhưng mà dựa trên thực tế. Thầy giảng cái chân lý dựa trên thực tế.

Thầy: Dựa trên thực tế hết. Cái đó nó không có dư, không có thiếu.

Bạn đạo: Thầy giảng như thế thì dễ hiểu hơn là đọc những kinh Phật. Những kinh Phật đọc nó phải có người tu đã lâu năm thì mới hiểu được.

Thầy: Còn cái này trực tiếp khi mà nghe anh gật đầu anh hiểu rồi, anh thấy rõ rồi, không có cái gì. Còn kia nó viết cuốn sách nói tràng giang đại hải mà “résumer”⁷ nó có một chút thôi. Rốt cuộc chẳng có gì. Sáng suốt là thanh tịnh, khi mà anh thanh tịnh anh mới có sáng suốt. Còn anh không có thanh tịnh anh không có sáng suốt.

Bạn đạo: Thầy nói là vì thiếu sáng suốt thế là đúng. Tất cả những sự việc trên đời, nó hồng việc hay là được việc vì là thiếu sáng suốt, đứng về phía phạm trần. Thế nhưng mà phải có những điều kiện như thế nào mới có sáng suốt.

Thầy: Có! Mình có phần hồn vô tận đó có thể đi lên cao thì sáng suốt hơn mà cứ để giam giữ ở đây thì nó mất sáng suốt. Cho nên anh thấy vệ tinh nó đi lên chót vót mình không thấy nhưng mà tại sao nó thấy mình hết đi.

Bạn đạo: Nhưng ít nhất cũng phải có một tiêu chuẩn gì thì mới có thể.

Thầy: Tiêu chuẩn chính là cái phương pháp đó. Phương pháp tu để xuất hồn, để mình đi lên cao hơn trở về nguồn cội thì mình thấy tất cả. Còn mình không chịu trở về làm sao mình có sáng suốt. Mình không chịu trở về nguồn cội mình cứ lừng chừng ở ngoài, nói tôi là cái bông đẹp nhất. Bây giờ hỏi cái bông này chớ ai sanh cô ra, nó cũng nhìn nhận cái cây này sanh tôi ra, nhưng mà cô với cái cây này có khác nhau không? Khác nhiều, tôi có màu sắc tươi đẹp mà cái cây này nó gồ ghề, xấu xí...

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Montreal ngày 21/01/1980)

⁵ Philosophie: Triết lý.

⁶ Naturel: Tự nhiên.

⁷ Résumer: Tóm tắt lại.

Thông Báo Ghi Danh Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2012”

Kính thưa quý bạn đạo,

Ban Tổ Chức xin thông báo về việc ghi danh và giữ phòng tại Đại Hội:

1. Thành phố Phnom Penh (Nam Vang) sẽ có nhiều buổi lễ hội cũng như các cuộc hội họp của các tổ chức, hội đoàn quốc tế cho nên khách sạn sẽ khá khê hơn về việc đăng ký cũng như giữ phòng cho Đại Hội năm nay.
2. Khách sạn chỉ bảo đảm một số phòng và giá tiền cho đến ngày **1 tháng 6 năm 2012**. Sau đó số phòng và giá tiền Đại Hội sẽ được thay đổi tùy theo nhu cầu mà khách sạn sẽ dành thêm cho BTC.
3. Thời gian chỉ còn khoảng **6 tháng** nữa là đến ngày Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2012.

Vì những lý do như trên chúng tôi kính xin quý bạn đạo ghi danh thật sớm để BTC có thể giữ phòng trước cho tất cả mọi người theo đúng thủ tục và thời gian hạn định dưới đây:

- Trước ngày **20 tháng 4, 2012**: Đóng tiền đặt cọc (deposit) \$100.00 USD.
- Trước ngày **1 tháng 6, 2012**: Đóng trọn số tiền còn lại.

Hủy bỏ ghi danh:

- Sau ngày **30 tháng 4, 2012**: Phạt \$50.00 USD.
- Sau ngày **20 tháng 6, 2012**: Không hoàn tiền.

Điều chỉnh chi tiết cá nhân (tên, họ, tuổi...) / Thay đổi bạn cùng phòng :

- Sau ngày **15 tháng 8, 2012**: Khách sạn sẽ tính lệ phí 50.00 USD.
- Xin quý bạn điền đúng tên họ và các chi tiết cá nhân như trong sổ thông hành / hộ chiếu (passport) và tên bạn cùng phòng.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính Thưa,

BTC Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

voviduahanhdaophap@gmail.com

**Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng
Kinh Sách, DVD Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2012”**

1. Thiền Viện Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới	Montréal, Canada	\$250.00 CAD
2. Đặng Bạch Mai	California	\$100.00 USD
3. Lý Hồng Anh	California	\$300.00 USD
4. Nguyễn Thúy Huệ		
5. Nhan Chấn Toàn	Texas	\$100.00 USD
6. Nguyễn Túy Nga		
7. Ấn danh	----	\$100.00 USD

Mọi đóng góp về việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc: kinhsachvovi@gmail.com

Thành thật cảm ơn sự đóng góp của quý bạn.

Kính thư,

Ban Kinh Sách
kinhsachvovi@gmail.com

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 15 tháng 9 năm 1973

Điển tròn miệng méo đồng chung giải
Kẻ nói qua loa kẻ nói dài
Tịch tịch quy hườn không muốn động
Tịnh tâm tịnh khẩu xét quanh ngài

Tu tâm thiền định chẳng sai
Điển thông pháp giới an bài khai tâm
Cùng chung đàm đạo truy tâm
Phân thanh điển giới diệu thâm phát hình
Xem qua tỏ rõ nhơn tình
Huệ tâm huệ khẩu giải minh lòng người
Vui lành miệng nở nụ cười
Bình tâm an tọa người người kính yêu
Phân ra thế sự đủ điều
Tham sân động loạn khó điều giải vây
Nêu ra hồn vía là thầy
Bản thân phụ thuộc ngày ngày trở trêu
Bày ra đủ cách đủ điều
Giao du tạm bợ thuận chiều thế sanh
Ai ai cũng phải thừa hành
Sanh rồi lại diệt tạo thành khối tham
Trừ phi mình cảm thân hàm
Bên trong hồn vía tự đàm tự tu
Vượt qua thế cảnh mê mù
Tâm vui hưởng thượng đắp bù công phu
Mất trong từ điển phóng thu
Từ bi triu mến dịu ngu tiến lần.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Năm Mươi Một (tiếp theo)

ĐẠO ĐỆ CỬU ĐIỆN GẬP GỖ ĐÔ THỊ VƯƠNG

...

Dương Sinh: À thì ra là thế. Xin Minh Vương cho biết quý điện cai quản ngục nào?

Minh Vương: Bản điện quản lý đại địa ngục A Tì lại còn thiết lập thêm 16 tiểu địa ngục để trừng phạt tội hồn.

Dương Sinh: Có người hỏi là sau khi chết phải qua 18 cửa địa ngục thì làm sao giảng?

Minh Vương: Người đời thường nói giỡn rằng: “*Ai cha cha! Sau khi chết phải qua 18 lần địa ngục*” nói như vậy tức là chỉ mới đề cập tới địa ngục A Tì mà thôi, bởi vì địa ngục A Tì có tới 18 tầng thấu tới tận tâm của đất, nơi đó âm khí dày đặc tối tăm, bàn tay giơ lên không nhìn thấy ngón, ngập đầy nước đen sì như cà phê. Tội hồn ở đó được uống cà phê tối ngày sáng đêm, Dương Sinh có muốn ném một li không?

Dương Sinh: Không dám, không dám, tôi nghĩ uống nước trà tốt hơn, chẳng thích thứ cà phê đó vì uống vào nó không tiêu.

Minh Vương: Dương Sinh còn câu thúc cần trọng, mời dùng trái cây tiên.

Dương Sinh: Loại trái cây này trông giống như hình tháp chín tầng ở dương gian, ăn vào hương vị thơm tho ngọt mát, hơn hẳn những loại trái cây trồng ở dương gian. Không rõ tên của loại trái cây này là gì?

Minh Vương: Đúng, tên nó là Tháp Chín Tầng, đặc biệt chỉ có Cửu Điện mới trồng được thôi, ăn nó xương cốt cứng mạnh, đại bổ thần tính nguyên căn. Chín tầng là dương cực cho nên trái “*tháp chín tầng*” rất bổ dương khí, Dương Sinh ăn nó rất tốt.

Tế Phạt: Ha ha, phần lớn ham lên tháp chín tầng ít thích xuống 18 ngục A Tì, kể cũng hay!

Minh Vương: Hai vị chớ chê tiệc nhỏ của tôi, hãy ăn cho no bụng. Tro bụi còn bám đầy người, bây

giờ tôi đưa Dương Thiện Sinh ra Thác Cửu Tuyền tắm giặt được không?

Dương Sinh: Thưa ân sư, đi một mình con hơi ngại, mời ân sư cùng đi với con?

Tế Phạt: Được.

Minh Vương: Mời hai vị theo tôi.

Dương Sinh: Đa tạ Minh Vương cùng chư vị Tiên Quan đã đích thân hướng dẫn chúng tôi đi. Đường sá thật là mới mẻ trong lành, địa ngục ít thấy những con đường sạch sẽ bằng phẳng như thế này.

Tế Phạt: Đường này chỉ dành riêng cho những vị đạo sĩ có tu luyện qua lại, phạm muốn lên dương gian đón rước thân vị của thân linh đều phải tới đây tẩy trần, sau mới có thể lên dương gian tiếp nhận hương hỏa? Bữa nay con quả là may mắn mới được thấy chốn này, hãy thưởng thức cái phong vị tươi mát của Thác Cửu Tuyền. Con có thấy ba vị thần từ phía trước đi tới không? Các vị đó sau khi tẩy trần sẽ nhận lãnh sắc chỉ lên dương gian đảm nhiệm chức vụ.

Dương Sinh: Nhìn các vị thần đó thấy khí sắc vui tươi tràn trề, vẻ rực rỡ hào quang.

Minh Vương: Hai vị hãy rảo bước.

Dương Sinh: Núi phía trước cao quá, cây cối trên đó lại vô cùng xanh tốt. Thác nước từ vách đá đổ xuống trông giống như những tấm lụa. Tiết Trời nóng bức như vậy mà nước mát cứ tuôn ào ào, hẳn là lòng mát dạ đất mở.

Minh Vương: Đã tới Thác Cửu Tuyền.

Dương Sinh: Quả không sai, trên vách núi có đề hàng chữ lớn sắc vàng óng ánh “*Cửu Tuyền Bộc Bổ*” (Thác Cửu Tuyền). Chín ngọn thác từ trên cao ào ào đổ xuống trông giống như những tấm lụa trải dài.

Minh Vương: Dương Thiện Sinh sắp sửa tẩy trần. Lệnh cho các tướng hộ giá lui bước.

Tướng Quân: Xin tuân lệnh.

Minh Vương: Dương Thiện Sinh, hãy đi một mình tới dưới chân thác.

Dương Sinh: Sức nước quá mạnh, con không dám đi một mình, kính mời ân sư đi cùng con.

Tế Phậ: Được. Thân Phậ của ta đã ba năm không tắm rửa, cũng nên lợi dụng cơ hội này thanh tẩy một phen. Chúng ta đi.....

Dương Sinh: Mát quá! A! Mát con không mở nổi.

Tế Phậ: Cố mở ra mới có thể rửa sạch được mắt trần của con.

Dương Sinh: Sướng quá, mát mẻ vô cùng nhưng toàn thân ướt sũng, biết tính sao đây?

Tế Phậ: Chớ lo, đợi lát nữa ta dùng quạt bồ quạt một quạt như máy vắt nước quay tít khô liền, mau rửa sạch bàn chân, chỗ đó nước xối không tới còn dơ hày.

Dương Sinh: Xin ân sư đừng mĩa mai con.

Tế Phậ: Những chỗ không nhìn thấy thường rất dơ dáy như gan bàn chân, gằm giường, gằm bàn, đó là những căn cứ địa, nếu không đại tẩy trừ lờ nó sinh ra rận sau này làm sao cuời gió dè mây được.

Dương Sinh: Đúng đúng, ân sư nói rất chí lý.

Tế Phậ: Quả không sai, Thác Cửu Tuyền giống như chín con rồng phun nước, bụi trần gặp nó lập tức sạch sẽ chẳng cần xà bông, bột giặt, thuốc tẩy.

Người đời nên giữ gìn thân tâm trong sạch, để sau khi chết bị khám xét hẳn là tránh được hình phạt. Mau đi lên, đã sạch sẽ rồi.

Dương Sinh: Xin ân sư quạt lẹ cho người con khô đi.

Tế Phậ: Con hãy nhìn cái quạt bồ này, còn hơn cả máy vắt nước.

Dương Sinh: Quả nhiên quần áo khô ngay, thân tâm đều sạch sẽ, đa tạ ân sư cùng Minh Vương.

Minh Vương: Mong Dương Thiện Sinh vì Thánh Hiền Đường gắng chịu đựng gian lao, thúc ngựa gia roi.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh, mong Minh Vương ban cho thật nhiều linh quang.

Minh Vương: Mây tan, mặt Trời lộ dạng, không rửa cũng sạch, phải hiểu điều đó.

Tế Phậ: Vì thời giờ đã trễ, chúng tôi xin cáo biệt tại đây không thể tiễn chân Minh Vương về điện được.

Minh Vương: Không quan hệ, lệnh cho các quan viên hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Dương Sinh: Nhờ ơn Minh Vương ban tiệc cùng cho tắm nước Thác Cửu Long Tuyền, tới già không quên, xin cảm tạ chư vị quan tiên, mong gặp lại.

Tế Phậ: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

